

We leven in een tijd waarin muziek overal is — maar tegelijk zó vluchtig dat de waarde lijkt te verdwijnen. Vroeger liep je nog de platenzaak in, nu swipe je door fragmenten die soms niet langer duren dan je aandachtsspanne. Muziek is van kunst tot content geworden, en wie er geld mee verdient, dat is vaak niet de muzikant.

De industrie vindt ondertussen slimme manieren om restjes verleden te verkopen.

Jubileumboxen, heruitgaven, vergeten takes — en ja, zeven cd's met 83 onbekende liedjes van Springsteen voor 222 euro. Voor de echte fans misschien een schat, maar ook een signaal: blijkaar is nostalgie de laatste veilige verdienmodel.

En toch wringt daar iets. Want terwijl artiesten worstelen om rond te komen van miljoenen streams, lijkt het spel vooral nog te draaien om marketingtrucs en collector items. De vraag is: luisteren we nog wel echt, of kopen we vooral het gevoel van “toen het nog echt was”? Misschien zijn de Lost Albums niet alleen verloren liedjes, maar ook een spiegel. Naar hoe we muziek behandelen in dit digitale tijdperk: overal beschikbaar, maar nergens meer vast te houden.

De laatste decennia is er een enorme toename van allerlei digitale bedrijven en illegale sites die de muziek van vele artiesten verspreiden. Daar kun je dan als consument op inhaken en zo, net als bij de vele radiostations, onnoembaar veel songs van bijna net zoveel artiesten beluisteren en opnemen of downloaden of streamen en nog wel anders.

Vroeger, en dat is nauwelijks 20 jaar geleden, leefden de artiesten van de optredens en ook van de verkoop van de fysieke geluidsdragers als LP en CD. De LP verdween bijna in 1990 en de CD als opvolger verloor een grote afzet door de niet-materiële opkomst van de digitale middelen. Je hoefde niet meer eerst naar de platenwinkel om je geliefde muziek meermalen te kunnen horen.

Nee, de nieuwe generatie muziekliefhebbers werd een kind van hun tijd. Vele mensen beluisteren niet eens meer hele nummers. Ze hebben een minicomputer om hun nek of in de hand en worden door de commercie bekogeld met iedere dag nieuwe tunes en liedjes. Het is niet bij te houden en zo proberen vele mensen zelf ook wat in deze muziekbusiness te verdienen door te proberen om tot miljoenen streams te komen, het nieuwe vehikel voor muziek en zelfs muziekfragmenten. Die consumenten kunnen vaak al niet meer zelf bepalen wat ze leuk vinden om dat dan aan te schaffen.

Nee, ze zijn verslaafd aan sommige influencers of worden levend en niet dood gegooid door nieuwe impulsen die die persoonlijke computertjes induiken die men nog steeds telefoons noemt, terwijl die daar vaak helemaal niet meer voor gebruikt wordt. Mensen hebben de tijd niet meer om te kiezen, want ze zijn dag in dag uit alleen maar bezig om bij te houden wat ze denken te moeten bijhouden.

Dat betreft niet alleen muziek, maar ook de contacten met de mensen die men vaak niet eens ziet, of door het volgen van de nieuwste trends op eet-, mode- en beroemdheden vlakken.

Veel muzikanten verdienen zo veel minder dan in de dagen zonder de elektronica. Velen blijven met hun platenmaatschappijen proberen toch nog geld binnen te krijgen van hun veelal oudere fans. Dit in de vorm van hernieuwde uitgaven met extra's als live-optredens of nummers die al jaren op de plank waren blijven liggen. Dit in vaak mooie uitgaven met boekjes, mooie foto's e.d. Een trend zakt al weer weg, namelijk die van de heruitgaven van platen die heden plots precies 50 jaar oud zijn geworden. Men creëert een jubileumpje met een uitgave met bv. 5 lp's vanuit die ene ooit uitgebrachte plaat, samen met een Blue Ray disk met een interview, en nog een dubbel CD erbij van een of andere oude live-opname. Soms bedenken de jongens en meisjes van de platenmaatschappijen dit voor hun goede muzikant. Zoals de peperdure dozen van dit spul van oude artiesten als Bob Dylan, Neil Young en de klapper in deze manier van nog geld verdienen: Bruce Springsteen. Van Bruce Springsteen is nu een 7-cd box verschenen met 83 liedjes uit vele jaren die nooit het daglicht hebben gezien. Als je fan bent, heb je zijn vorige 21 platen en cd's al. Dan moet je voor dit pakket van The Boss wel even € 222,- neer leggen. Peanuts voor de echte fans, maar ook een beetje nuts vinden wij. Maarr, dan moet je de boel wel tig keer gaan beluisteren en al die andere nieuwe content via andere media wel links durven laten liggen. De naam van dit alles? The Lost Albums. Dat is voor tweeërlei uitleg mogelijk. Kiest u nu zelf maar wat u hiervan vindt.

Muzikanten moeten wel nog geld verdienen in het digitale tijdperk

Dit delen:

Share op Facebook (Opent in een nieuw venster) Facebook

Delen op X (Opent in een nieuw venster) X